

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:25
מוצאי שבת.....5:55
שיעורים כסדרן
נ"ך.....רות ב'ג'
בבלי.....בבא בתרא קל"ז
ירושלמי.....סוכה ט"ז
תוספתא.....גדה ח'
רמב"ם.....שגות י"א

שעה 14, גליון 6 (674)

פרשת לך, ח' חשוון, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דער ציילט

וואס באגלייט דעם מענטש?

חז"ל זאגן (אבות פרק ו'): "אין מלוין לו לאדם לא כסף וזהב ולא אבנים טובים ומרגליות אלא תורה ומעשים בלבד" - די גאלד און זילבער, די געלט וואס א מענטש זאמלט זיך איין אויף די וועלט, דאס באגלייט אים נישט אויף יענע וועלט, נאר די תורה און גוטע מעשים וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.
ספעציעל ווען א איד האט זיך צוגעוואוינט צו רעדן אסאך צום אייבערשטן. זאגט דער תנא דבי אליהו (פרק י"ב) "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם מלוין אותו עד שעה שהוא נכנס לבית עולמו" - ווען א מענטש רעדט אסאך צום <<<<<<

א נוארט אויף די פֿרשה

עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאב מלך צבאים ומלך בלע היא צער. אין די וואקנדיגע פֿרשה געפינען מיר די ערשטע מלחמה אין די תורה, ווען די פינף קעניגן האבן געפירט א מלחמה מיט די פיר קעניגן.

רש"י טייטשט אויס די אלע נעמען פון די קעניגן ווי שלעכט זיי זענען געווען, "ברע" איז געווען "רע לשמים ורע לבריות", שלעכט צום אייבערשטן און צו מענטשן, "ברשע" איז געווען "נתעלה ברשעות", ער האט געהאט א הויכע מאס רשעות, "שנאב" האט פיינט געהאט דעם טאטן אין הימל, און אזוי ווייטער די איבריגע שלעכטע קעניגן ווי אזוי זיי האבן ווידערגעשפעניגט קעגן דעם אייבערשטן.

די צוויי זאכן זענען געוואנדן איינס אינעם צווייטן, לויט וויפיל א מענטש האט אמונה, ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, אלץ מער לעבט ער בשלום מיט יעדן איינעם, ער קריגט זיך נישט מיט קיינעם. טאקע דערפאר וואס די שלעכטע קעניגן זענען געווען אזוי שטארק קעגן דעם אייבערשטן, דעריבער האבן זיי געפירט מלחמות אויף מיט מענטשן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ל"ג) אז א מענטש דארף אלץ זוכן נאר שלום, סיי אז ס'זאל זיין שלום צווישן אידן, און סיי אז דער מענטש זאל האבן שלום מיט זיך אליין, ער זאל אלץ טרעפן דעם אייבערשטן אין זיין לעבן, סיי ווען ס'גייט אים גוט און סיי ווען נישט.

דאס גייט צוזאמען, ווען א מענטש טוט עבירות, שוואכט דאס אפ זיין אמונה, ער הויבט אן האבן קשייות אויפ'ן אייבערשטן פארנוואס זאכן גייען נישט אזוי ווי ער וויל, ער ווערט ברוגז אויפ'ן אייבערשטן, און ער ווערט ברוגז אויף זיך אליין, ער איז נישט קיין צופרידענער מענטש, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין, און דאן הויבט ער זיך אן קריגן מיט אלע ארומיגע, ווייל א מענטש וואס לעבט נישט בשלום מיט זיך, קען זיכער נישט לעבן בשלום מיט אנדערע.

שלום איז די גרעסטע זאך וואס קען נאר זיין, חז"ל זאגן (סוף עירובין) "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישׂאל אלא השלום", דער אייבערשטער האט נישט געטראפן א כלי וואס זאל האלטן אלע גוטע ברכות פאר אידן, נאר שלום. און ווייל שלום איז אזא גרויסע זאך און אזא וויכטיגע זאך, פארלייגט זיך דער יצר הרע אזוי שטארק אז מ'זאל זיך יא קריגן איינער מיט'ן צווייטן, כאטש וואס דער מענטש ווייסט אז ס'וועט נישט ארויסקומען קיין שום גוטס פון די מחלוקת, ס'וועט נאר ברענגען צרות און יסורים מיט עגמת נפש, פון דעסט וועגן זעט מען ליידער אזויפיל מענטשן וואס קריגן זיך, און מיט דעם שטערן זיי אלע גוטע ברכות פון צו קענען אַנקומען צו זיי.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז מ'מוז אלץ האלטן אזוי ווי יענעם, יעדער איינער איז בארעכטיגט צו האבן זיין אייגענעם מיינונג, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען נישט פיינט האבן דעם צווייטן ווייל יענער האלט אנדערש. יעדע רגע וואס מ'האט פיינט א צווייטן איד איז מען עובר אויף א לאו פון "לא תשנא את אחיך בלבבך" (ויקרא י"ט, י"ג), און מיט דעם איז די לאו פיל ערגער פון אנדערע לאוין, ווייל א געווענליכע לאו איז מען נאר עובר בשעת מ'טוט עס, ווען עס קומט אבער צו פיינט האבן א איד, האט מען אן עבירה יעדע רגע וואס מ'האט יענעם פיינט.

דערפאר דארף א איד טרעפן א צדיק וואס קען קודם מאכן שלום ביים מענטש אליין, א צדיק וואס קען אריינברענגען אינעם מענטש אזא שטארקע אמונה אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטן צום גוטן, נישט קיין חילוק וואסערע שוועריקייטן ער גייט דורך זאל זיין הארץ שטענדיג בלייבן גאנץ מיט'ן אייבערשטן, און דאן איז דער מענטש אלעמאל פרייליך און צופרידן, ער וועט זיך שוין נישט קריגן מיט קיינעם, און נישט פיינט האבן קיינעם.

ווען א מענטש איז בשלום מיט זיך אליין, ער האט נישט קיין שום קשייות און ספיקות אויפ'ן אייבערשטן, דאן לעבט ער בשלום אויף מיט אלע זיינע ארומיגע, און ער שפירט א טעם גן עדן נאך אויף די וועלט, ער האט זיס און גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(תוף הנחל לך תשס"ה)

א גוט ווארט

וואס איר דארפט זאלט איר בעטן פונעם אייבערשטן, בעטס אים אין איינער שפראך, אויף אידיש; רעדט צו אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטע פריינד, בעטס אים אלעס וואס איר דארפט.

דער עיקר זאלט איר בעטן אויף א שטארקע אמונה, צו געדענקען אז קיינער קען נישט טון דעם מענטש - נישט קיין שלעכטס און נישט קיין גוטס, נאר דער אייבערשטער - ער טוט אלעס ער מאכט אלעס, אויף דעם זאלט איר דער עיקר בעטן, ווייל ווער עס האט א שטארקע אמונה - דער האט אלעס. חכמינו זכרונו לברכה זאגן (תרים מא'): "דדא ביה פולא ביה", דער וואס האט דעת - דער האט אלעס, "דלא דא ביה מה ביה", דער וואס האט נישט קיין דעת - האט גארנישט; וואס איז דעת? אמונה; דער וואס ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, ער פירט די וועלט, ער האט אלעס געטון, ער טוט אלעס און וועט אלעס טון, נישטא גארנישט אויסער אים, אלעס איז נאר א פארשטעלאכץ פון אים - דאס איז דעת, אויב האט מען די פינטעלע דעת - האט מען שוין סיי ווי אלעס.
(עצתו אמונה נח תשפ"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

די גאלדענע ווינטער נעכט

קעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת לך לך, ג' מר-השן, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאר

מען האט שוין גערקט דעם זינגער, עס הויבט זיך אן די גאלדענע נעכט. דער הייליגער צדיק רבי פנחס קאריצער זכותו יגן עלינו רופט אן די ווינטער נעכט - די גאלדענע נעכט, ווייל מען קען אין די נעכט זייער אסאך דינען דעם אייבערשטן. וויל איך דיר בעטן זאלסט נישט ארויסגיין בינאכט פון שטוב, דאווען מעריב וואס פריער און בלייב אין שטוב; אדער גיי שלאפן און שטיי אויף פארטאגס, (מען קען זאגן תיקון חצות ביזן עלות השחר), אדער בלייב אין שטוב לערנען דינע שיעורים פסדן.

מוהר"ש האט אונז געלערנט אז א אינגערמאן האט נישט וואס צו זיין אינדרויסן פון שטוב בינאכט, נאר בלייבן אין שטוב לערנען אין שטוב. אז דו וועסט לערנען אין שטוב - וועט זיין ווייב זיך זייער פרייען, זי וועט דיך מחשיב זיין, זי וועט דיך ארויפקוקן, זיין שלום בית וועט ווערן גאר גוט.

אפילו פרייטאג צו נאכטס, ווען עס איז איינגעפירט ביי אנדערע פלעצער צו גיין צו טישן וכו' - איז ביי אונז נישט אזוי, מוהר"ש זאגט, א אינגערמאן האט נישט וואס ארויס צו גיין פרייטאג צו נאכטס, נאר בלייבן אין שטוב מיט די ווייב, און איך זאג קלאר אז די באטעס ביי מיר - איז נישט פאר אברכים, עס איז אויסדריקליך נאר פאר בחורים, אינגעלייט האבן נישט וואס ארויס צו גיין פון שטוב.

מארגן איז דא וואלן אין אמעריקע, מיליאנען מענטשן זענען פארקאכט און איינגערעדט אז די וואלן איז זייער ישועה, איך בעט דיר זאלסט חזרין אמונה, חזר זיך דער אייבערשטער איז אונזער ישועה; די אינטערעסט (פראצענט), די געז, די טעקסעס - אלעס ווערט געפירט דורך דעם אייבערשטן מיט א פינקטליכע השגחה, נישט דער ער און נישט דער זי - וועט זיין אונזער ישועה.

איך בעט דיר נאכאמאל, גיי נישט ארויס בינאכט פון שטוב, לייג זיך פרי שלאפן און שטיי אויף פארטאגס לערנען און דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה לך תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

זו. תפלת יחיד אינה נשמעת אלא אם כן לבו מכון, ותפלת צבור נשמעת, אף על פי שאין לב כלם שלם. ווען א מענטש דאווענט אליין ביחידות, ווערט נישט זיין תפלה אויסגעהערט נאר אויב האט אינזין מיטן גאנצן הארץ, ווען מען דאווענט אבער בצבור ווערן די תפלות אנגענומען אפילו נישט יעדער האט אינזין. יח. לא מצליח אתרתי. מען מאכט נישט קיין תענית ציבור צו מתפלל זיין אויף צוויי זאכן אויף איינמאל.

אייבערשטן, וועט דאס אים באגלייטן ביז ער וועט אנקומען אין גן עדן. מיר קענען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס רעדט צום אייבערשטן. יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט פון דעם באשאפן א מלאך וואס וועט אים באגלייטן אויף יענע וועלט און ער וועט אים אפהיטן די גאנצע וועג אז עס זאל אים נישט פאסירן קיין שום שלעכטס.

די לוי' פון מענטשן דא אויף דער וועלט איז נישט אזוי אינטערעסאנט, נישט דאס איז דער עיקר. פארקערט, דער רבי האט אמאל געזאגט אז אפילו א נפטר האלט זיך גרויס מיט א גרויסע לוי'. נישט פון דעם דארף מען מאכן אן עסק. מען דארף נאר זען זיך גוט אנצוגרייטן דעם גאנצן לעבן. מען דארף שטענדיג געדענקען אז עס וועט אמאל קומען א טאג וואס מען וועט דארפן פארלאזן די וועלט, און דאן וועט נאר זיין חשוב די מצות ומעשים טובים וואס מען האט אריינגעכאפט, און נאר זיי וועלן אים באגלייטן און העלפן אויף די גאנצע וועג.

ווען עס קומט אויס פאר א מענטש צו גיין צו א לוי', איז דאן די צייט וואס ער דארף זיך איבערקלערן און געדענקען דעם פלאץ וואו יעדער מענטש קומט צום סוף אן. און דאס זאל אים שטארקן אנצופולן זיינע טעג און יארן מיט גוטע זאכן, אז ער זאל האבן מיט וואס ארויפצוקומען אויף יענע וועלט. ווען מען פירט אן ארון פון א נפטר וואס האט אויסגענוצט די צייט אין זיין לעבן, דאן איז דאס נישט א פשוט'ער ארון, נאר דאס איז אן ארון הקודש, א הייליגער ארון וואס איז אנגעפולט מיט פילע הייליגע ספרים וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען זיין גאנץ לעבן.

דער צדיק רבי צבי אלימלך מבאלאזשוב ז"ע, דער "צבי לצדיק", פלעגט אסאך זאגן משניות. איינמאל איז אריינגעקומען צו אים אן עלטערער חסיד, יענער איז נאך געווען ביי זיין טאטע'ן, דער הייליגער רבי דוד'ל דינוב'ער ז"ע דער זון פונעם הייליגן "בני יששכר" ז"ע, און דער חסיד האט געזען ווי דער צדיק זיצט און זאגט משניות.

פאר דעם חסיד איז דאס נישט געפאלן, און ער האט זיך אנגערויפן מיט א שטיקל גרינגשעצונג: "איר זענט אויך שטענדיג פארנומען מיט משניות?" ווען דער צדיק האט געהערט די ווערטער האט ער אנגעהויבן קלאפן מיט די פינגער און געזאגט: "אוי אוי, באלד קומט שוין דער מיט די טויזנט אויגן..."

דער חסיד האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן, האט אים דער צדיק אנגעהויבן מסביר זיין און אראפלייגן די שרעקליכע פחד און שרעק וואס עס כאפט א מענטש אין זיין לעצטער טאג ווען עס קומט צו אים דער מלאך המות מיט די טויזנט אויגן. אזא שרעקליכער פחד אז די נשמה פליט אים ארויס פון דעם אליין. און ער האט אויסגעפירט: "אבער דורך משניות קען מען געראטעוועט ווערן פון אים! נו, זאל איך נישט לערנען און זאגן אסאך משניות?"

מענטשן ווייסן אז מען קען לערנען משניות לעילוי נשמת א נפטר, ווען א איד גייט אוועק פון די וועלט, נעמט זיך יעדער אונטער א מסכתא משניות וואס מען וועט לערנען לעילוי נשמתו. מענטשן ווייסן אבער נישט אז מען קען אויך לערנען משניות פאר די אייגענע נשמה. "משנה" איז די אותיות "נשמה", און אויב קען דאס העלפן און דערהייבן א צווייט'ס נשמה, קען עס זיכער אויפהויבן און הייליגן די אייגענע נשמה. פאר וואס זאל א מענטש ווארטן ביז ער וועט אוועקגיין פון דער וועלט און ער וועט דארפן האבן גרויס רחמים אז איינער זאל טאקע לערנען משניות פאר אים? ווען א מענטש האט שכל ווארט ער נישט ביז דעמאלט, נאר ער לערנט אליינס משניות צו מאכן אן עלוי פאר זיין אייגענע נשמה, און אזוי דארף ער נישט צוקומען צו יענעמ'ס טובות. וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, נאר ער כאפט אריין ווי מער תורה, ווי מער מצות און גוטע זאכן אויף די וועלט, ווייל נאר דאס וועט אים באגלייטן אויף שטענדיג סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חלק ד' ערך לונה וחלק ט"ז ערך מת מצוה)

שמועסן און געדאנקען

דער רבי האט אמאל זיך אויסגעדרוקט פאר אנשי שלומינו, דער אייבערשטער האט ליב א געפרעגלטן חסיד. דאס מיינט א איד וואס גייט אויף אים איבער זיינע שוועריקייטן, און פון דעסט וועגן דערהאלט ער זיך, און ווערט נישט געפאלן ביי זיך.

אין דעם ווענדט זיך און מעסט זיך די גרויסקייט פון א מענטש, אויב ער קען זיך דערהאלטן מיט אלע נסיונות וואס גייען אריבער אויף אים.

(אמרי מוהר"ש, חלק א', סימן כ"ד)

לְעַבְנִסְגָּעֵשִׁיכְטַע פֿון הײליגן רבי'ן (קפא)

תריח

אין די טעג פון עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה האט דער רבי געזאגט, "דאס יאר וועט זיין גרויסע חלשות אויף דער וועלט".

תריט

עֶרֶב יוֹם כִּיפּוּר, ווען דער רבי איז ארויסגעקומען פון מקנה, האט ער זיך אנגערופן צו זיין באגלייטער אויפ'ן וועג אהיים און אים געזאגט אז ער כאפט זיך אן דעם קאפ צו זען אויב ער לעבט נאך, דאס הייסט אז ער ציטערט אויב ער לעבט, ווייל ער זעט אז עס גייען קומען שרעקליכע קרענק און חלשות אויף דער וועלט רחמנא ליצלן.

און אזוי איז טאקע געווען, אין יענע יאר איז געווען אסאך אויסברוכן פון קרענק אויף דער וועלט, און עס האט זיך דעמאלט אנגעהויבן די קרענק "טויבערקולאסיס", רחמנא ליצלן.

תרכ

יוֹם כִּיפּוּר בײנאַכט, ווען דער חזן האט געהאלטן ביים פיוט "יעלה", האט אויסגעבראכן א גרויסע שריפה אין שטאט, איינס נאכ'ן אנדערן האבן זיך פילע הייזער אנגעכאפט אין דעם שרעקליכן פייער, און זייער אסאך הייזער זענען געבען פארברענט געווארן.

עס איז געווארן א גרויסע איבערקערעניש, יעדער איז אהיימגעלאפן צו פרובירן ראטעווען זייער משפחה, זייער הויז, און זייער פארמעגן, און די גאנצע דאווענען איז צעשטערט געווארן.

אויף נאך די שריפה איז געווען א גרויסער פחד און גערודער פון סאלדאטן וואס זענען אריינגעקומען אין שול און געשלאגן אסאך מענטשן אין בית המדרש און אינדרויסן מיט מערדערליכע קלעפ אז יעדער זאל גיין העלפן איינשטילן און אויסלעשן דעם פייער, און עס איז געווען גרויסע צרות און פחדים דארט.

תרכא

בשעת די שריפה האט דער רבי געזאגט אז ער וויל מען זאל זייער מקיל זיין אין די הלכות פון ראטעווען די פארמעגן, מען זאל גארנישט מחמיר זיין. פארשטייט זיך אויף א וועג וואס איז מותר על פי הלכה, און צוצולייגן קיין שום חומרות.

.....

.....

דערציילט: "פעם אחת היינו יושבים בין האילנות", איינמאל זענען מיר געזיגן צווישן די ביימער, "ונשבה הרוח והסיוח העלים זה בזה", אינמיטן האט א ווינט צעבלאזן די ביימער און די בלעטלעך האבן זיך געשאקלט איינע אויפ'ן צווייטן און ארויסגעגעבן א קול, "עמדנו ורצנו ואמרנו: אוי לנו שמו ידביקונו הפרשים", מיר זענען אנטלאפן פון פחד אז מען גייט אונז הרגענען, "לאחר זמן נפנינו אחרינו, וראינו שאין בריה", נאכדעם האבן מיר געזען אז קיינער יאגט נישט און קיינער לופט אונז נישט נאך, האבן מיר געוויינט אז עס איז מקוים געווארן ביי אונז דאס וואס שטייט "ורדף אותם קול עלה נדף"; אזא פנים האבן די וואס הערן די נייעס, מען ווערט דערשראקן און צעמישט. מען קען נישט שלאפן פון פחד, בשעת קיינער יאגט נישט און קיינער רודפט נישט.

וואויל איז דער מענטש וואס זיין נייעס איז די פרשת השבוע, זיין נייעס איז א בלאט גמרא, מער פון דעם אינטערעסירט אים נישט; ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז דער בורא ומנהיג לכל הברואים, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט און פירט די וועלט, קיינער קען נישט בעסער מאכן אדער ערגער מאכן; אזא איינער איז זיך מחיי מיט'ן אייבערשטנס וועלט, וואס ער דארף בעט ער דעם אייבערשטן, זיין האפענונג איז נישט אויף קיינעם נאר אויפ'ן אייבערשטן.

איך בעט דיר זייער, חזר זיך די ערשטע אני מאמין וועט דיר גוט זיין; חזר זיך: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים", איך גלייב אז דער אייבערשטער האט אלעס באשאפן און דער אייבערשטער פירט אלעס, "הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", נאר ער אליינס האט אלעס געטון, טוט אלעס און וועט אלעס טון."

שאלות ותשובות ברסלב

ענדערש א גט, אדער זאל זי צוריקקומען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין שוין אפגעטיילט פון מיין ווייב פאר א יאר, מיר זענען געווען חתונה געהאט פאר א האלב יאר, ברוך ה' אז מיר האבן נישט קיין קינדער, זי האט ליידער אינגאנצן אפגעלאזט אידישקייט און זי גרייט זיך אין שלעכטע פלעצער, און מיר האלטן אינמיטן די פראצעדור פאר א גט, אבער זי איז נישט אינטערעסירט וןקא צו העלפן מיט די פראצעדור, פאר איר איז גוט אזוי אויף, ס'גייט איר גארנישט אן, איך בין אבער געבליבן שטעקן שוין פאר א גאנצע יאר, איך קען נישט זוכן א פרישע שידוך, און איך בין גענצליך צעבראכן פון דעם מצב.

איך ווייס נישט ווי אזוי צו גיין דא ווייטער, און איך וויל וויסן אויב ס'איז ריכטיג מתפלל צו זיין אז מיר זאלן צוריק זיך פאראייניגן טראץ די אלע זאכן, אדער ענדערש מתפלל זיין אז מען זאל קענען פארענדיגן דעם גט און פטור ווערן פון די גאנצע מעשה?

יגשר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח, כ"ה תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב געזען דיין בריוו און עס טוט מיר זייער וויי וואס דו מאכסט מיט, דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף דיר, זאלסט האבן א ישועה בקרוב.

בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן, שמועס זיך אויס מיטן אייבערשטן וואס דו גייסט אריבער, אז דו האסט חתונה געהאט און דיין ווייב איז נישט מיט דיר, און ווי שטארק דו ווילסט געהאלפן ווערן, און דאס אליין - ווי אזוי דו זאלסט בעטן - זאלסטו אויף אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, בעט: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך וויל נישט זיין אליין, מיין ווייב איז נישט מיט מיר, עס שלעפט זיך אזוי לאנג די גאנצע פרשה מיט די גט; פון איין זייט בעט איך דיר אז זי זאל מסכים זיין צו נעמען א גט, אזוי וועל איך קענען נאכאמאל חתונה האבן, און פון די אנדערע זייט טראכט איך, אפשר זאלן מיר זיך נישט גטן, אפשר איז מעגליך זי זאל תשובה טון און צוריק קומען צו מיר, איך בין אזוי צעמישט, איך בעט דיר זייער, העלף מיר, שיק מיר א ישועה, צי אזוי צי אזוי - העלף מיר, איך וויל לעבן א חתונה געהאטע לעבן און זוכה זיין צו קינדער בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות".

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן די תענוג און נחת רוח וואס מען מאכט אויבן אין הימל ווען א מענטש מיט א צעבראכענע הארץ, מיט א צעבראכענע מוט - קומט צום אייבערשטן, ער וויינט זיך אויס און רעדט זיך אויס זיין הארץ, דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק, קצ"ח) ווען א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן, זאגט דער אייבערשטער: "לא בעינא הקא בי דינא דירונגן ביננא", איך וויל נישט אז בית דין של מעלה זאל זיך אריינמישן ווען דער מענטש קומט מיט זיינע טענות צו מיר, "אנא והוא בלחודנא", נאר איך וויל זיין אליין מיט דעם מענטש, "ולית תיאובתא לקודשא בריהי הוא", דער אייבערשטער האט נישט קיין גרעסערע פארגעניגן, "אלא פד מקבל לון נאושדו קמיה", ווי ווען א מענטש וויינט זיך אויס פאר אים, "דהא כל נטורי תרעין לא שבקין הכי למיעל כמה דשבקין למסכנין", אלע טירן פון הימל זענען אפן פאר א צעבראכענעם מענטש וואס וויינט זיך אויס פארן אייבערשטן, "דהא בלא רשותא עאלין", און זיינע תפילות גייען ארויף אן קיין רשות.

מיט די עצה פון רבי'ן, די עצה פון משיח, פון התבודדות ותפילה - וועסטו געהאלפן ווערן און האבן א ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה נח תשפ"ה)

BreslevCenter.com/answers

נאך יום פֿיפור האט דער רבי געשמועסט פון דעם און געזאגט אז אסאך ספֿרי שאלות ותשובות זענען זייער מקיל אין דעם און זענען מתיר צו טון אסאך זאכן צו ראטעווען פון א פייער, און ער האלט אז מען זאל טאקע גארנישט מחמיר זיין אין די זאכן.

דער רבי האט געזאגט דעמאלט, "דאס ווייס איך שוין פון לאנג אז עס זענען דא מענטשן וואס וועלן צוליב איין חומרא, מבטל זיין זייער אסאך פון זייער עבודת ה', זיי זענען גרייט צו פארלירן פֿמעט זייער גאנצע עבודת ה' וועגן איין חומרא. ווייל א מענטש פֿלאגט זיך דאך אזוי שטארק אויף פֿרנסה, ער פֿארט ארום און איז מבטל אזויפיל תורה און תפלה און עבודת ה' פֿאר אזויפיל טעג און וואכן, נאר אז ער זאל פֿארדינען עפעס געלט, און דערנאך פֿארלירט ער דאס גאנצע געלט צוליב א חומרא, און דאן דארף ער פֿון פֿריש אָוועקגעבן אזויפיל עבודת ה' צו גיין צוריק מאכן דאס געלט וואס ער דארף האבן."

דער רבי האט געזאגט אויף זיך אז ווען ער גייט אויפֿן וועג און ער האט מיט זיך געלט, געבט ער זייער אַקטיוו אויף דאס געלט, ער וועט עס זייער גוט באהאלטן אינעם טאש געבן די הארץ, און זיכער מאכן אז די טאש האט נישט קיין שום ריס אָדער לאָף, און אין צוגאב וועט ער פֿסדר טאפֿן יעדע שטיק זיכער צו מאכן אז דאס געלט איז נאך דארט.

אַלעמאל וואס עס האט זיך געמאכט אז איינער פון אַנשי שְׁלוֹמִינוּ האט זיך אָפּגעֶרעדט פֿאַר'ן רבי'ן אז ער פֿארלויבן געלט אויפֿן וועג, האט אים דער רבי זייער פֿאַרנעהאלטן און געמוסר'ט פֿאַרן וואס ער האט נישט גענוג אַקטיוו געגעבן צו היטן גוט אויף דאס געלט.

תרכב

שפּעטער ביינאכט, ווען דער מצב האט זיך פֿאַרואַגט, די פייער איז אינגאנצן פֿאַרלאָשן געוואָרן, האבן זיך צוזאַמגענומען אַ מַנְיָן בייים רבי'ן אינדער־היים, און מען האט צוגעענדיגט די פּיוטים.

תרכב

מוצאי יום פֿיפור האט דער רבי געזאגט אז ר' שמואל יצחק האט אים מודיע געווען פון פֿאַראַויס אז עס קומט אַ שְׁרִיפּה.

ווען ר' שמואל יצחק איז אַרייַנגעקומען ערב יום פֿיפור אין בית המדרש צום דאָווענען, איז אַרייַנגעקומען בייים רבי'ן אין די מחשבה אז "שמואל יצחק" איז בגימטריא "שִׁרְפָה".

פֿאַרזעצונג קומט א"ח - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' היסטארישע וואל אויסגאנג אין אמעריקע

די וואך איז פֿאַרגעקומען היסטארישע וואלן אין אמעריקע, ווען דאס גאנצע לאנד איז ארויסגעגאנגען שטימען אום דינסטאג, אדער שוין פֿריער, ווער עס וועט פירן די פֿאַראייניגטע שטאטן פון אמעריקע פֿאַר די קומענדיגע פיר יאר.

נאכדעם וואס די רעזולטאטן זענען אַרייַנגעקומען און אפגעצייילט געווארן, שטעלט זיך ארויס אז דער געווינער פֿונעם פֿאַרמעסט איז דער אייבערשטער אליין, ער איז דער וואס וועט פירן אמעריקע, און די גאנצע וועלט, און אלע וועלטן, פֿאַר ביז אייביג.

יעדע פיר יאר חזרט זיך איבער נאכאמאל די זעלבע ספעקטאקל אין אמעריקע, דער שרייט אז אויב יענער געווינט די וואלן וועט די וועלט אונטערגיין, און דער אנדערע פֿאַרפֿירט אז אויב דער צווייטע געווינט וועט מען מער נישט קענען וואוינען אין אמעריקע, און דערנאך גייט יעדער צוריק צו זיין סדר היום, און עס מאכט בכלל נישט אויס ווער עס זיצן אינעם ווייסן הויז, ווייל אלעס פֿירט נאר דער אייבערשטער אליין, און אויב עפעס גייט נישט גוט וועט דער פֿרעזידענט מיר גארנישט קענען העלפֿן, איך וועל זיך סיי ווי דארפֿן ווענדן נאר צום אייבערשטן.

פֿאַר פיר יאר צוריק האט איינער געפרעגט די פֿאלגנדע שאלה פֿונעם ראש ישיבה שליט"א (עצתו אמונה לך תשפ"א) אין וואס ער שרייבט צווישן אנדערע, "עצט גייט זיין וואלן אין אמעריקע און איך קען נישט טראכטן וואס וועט פֿאַסירן אז עס גייט קומען אן אלטער אפגעקאלעכטער מענטש און פירן א לאנד. ווען איך ליין עס ווען אין היסטאריע ביכער וואלט עס געווען גאנץ געשמאק, אבער עס מיטצולעבן איז גאר שרעקעדיג."

און דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפֿערט, "א שאד צו זארגן אומזיסטיגע זארג, דער אייבערשטער פֿירט די וועלט אזוי שוין און אזוי זיס, ער טוט אלעס און מאכט אלעס; נישט דער פֿרעזידענט וועט אונז העלפֿן און נישט דער פֿרעזידענט וועט אלעס און מאכן, אלעס איז דער אייבערשטער, ער מאכט אלעס און טוט אלעס. אז מען פֿירט זיך מיט די תורה וועלן מיר האבן א זיסע יאר און אז מען פֿירט זיך נישט מיט די תורה דארף מען תשובה טון, ווייל אויב מען טוט נישט תשובה דעמאלט באקומט מען א שטראף; עס העלפט נישט אויב דער איז פֿרעזידענט אדער יענער איז פֿרעזידענט, עס ווערט זיך נאר איין איין זאך: אויב מען גייט מיט די תורה."

הער אויף לעבן מיט דמיונות, אויב דער פֿרעזידענט געווינט וועט זיין גוט און אויב יענער געווינט וועט זיין שלעכט; נעם אריין אין זיך וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה, אויב מען וועט גיין בדרך התורה וועט זיין גוט פֿאַר אונז און פֿאַר די גאנצע וועלט, און חס ושלום אויב מען גייט נישט מיט די תורה דעמאלט קומט אן עונש מן השמים.

מיר דארפֿן תשובה טון, זיך צוריק קערן צום אייבערשטן און טון נאר וואס דער אייבערשטער זאגט, דאן וועלן מיר האבן א שנת ברכה, א שנת נאולה; מען טאר נישט אויסהערן די נייעס וואס האבן און ליאמערן טאג און נאכט אין קאפֿ אז דער וועט זיין א ישועה אדער יענער וועט זיין א ישועה. אז די נייעס רעדט אין אידיש מיינט נאך נישט אז דאס איז כשר; מען קען רעדן אין אידיש, שרייבן אין אידיש - און עס איז קעגן די תורה, קעגן די אמונה, ווייל א ישועה וועט זיין נאר אז מען וועט זיך אויפהייבן דעם קאפֿ צום אייבערשטן, א ישועה וועט זיין וועלן וועלן איינערקענען אז אין עוד מלבדו; דעמאלט וועלן מיר האבן א שנת ברכה, א שנת פֿרנסה.

אז דו ווילסט אן עצה נישט צו זיין דערשראקן - זאלסטו אויפהערן הערן נייעס; נייעס איז א שעדליכע זאך, עס מאכט דעם מענטש דערשראקן און ווארפט אים אריין אין א פֿאַניק. דער הייליגער מנחת אלעזר זכותו יגן עלינו טייטשט דעם פֿסוק פון די תוכחה (ויקרא כו, לו): "והבאתי מורך בלבבכם", דער אייבערשטער זאגט, אויב מען וועט נישט גיין אין די וועגן פון די תורה וועלן איך אריין לייגן א מורא אין אייך, "ורדף אותם קול עלה נדף", איר וועט אנטלויפֿן פֿאַר שרעק פֿונעם קול וואס די בלעטלעך געבן ארויס ווען די ווינט בלאזט דערויף, טייטשט ער (בספר חיים ושלום) דער "עלה נדף", מיינט מען דער פֿאַרשטונקענעם בלעטל פון א צייטונג וואס דערשרעקט טאג איין טאג אויס פון מלחמות וכדומה; א רחמנות אויף די וואס לעבן מיט נייעס, זיי ווערן דערשראקן פון גארנישט מיט נישט, די נייעס ווארפט שטענדיג א פֿחד און א פֿאַניק, דאס הרגיש דעם מענטש מער ווי יעדע צרה.

חכמינו זכרונם לברכה ברענגען (תורת כהנים, בחוקות, פרק ז) רבי יהושע בן קרחה האט <<<<<<

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **אברהם דוד אנשין** הי"ו טבריה מלמד מומחה בת"ת היכל הקודש טבריה צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב ***

מו"ה **שמואל בלעדי** הי"ו קרית ברסלב צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פֿאַרלאנג צו **718-387-2691** און מיר וועלן פֿרויברן בעזיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

נישט קיין פרומאק

איך בין נישט קיין פרומאק, איך האב נישט ליב די פֿאַרפרומטע זאכן, איך וויל זיין א פשוטער איד, ווי אזוי טוט מען דאס? **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 2, 1, 11, 1, 6

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; פֿערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 chizikyomi@gmail.com / טעלעפֿאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; פֿערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 breslevcenter@gmail.com צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל